

tribut

Lucian Tatar

TRIBUT

Lucian Tătar

Lacrimi se pierd în lacrimi, în lacrimile vieții
tăcută în așteptare, durerea ce le -nvie
o umbră-n ochii vieții, în zorii dimineții
răsună doar neliniști în zarea purpurie.

Pe-ntinsurile întinse ,din mări până la munți
plâng zări fără de zare, lipsiți de arbori sfinți
sub alba lor cărare trec piscuri fără frunți
durerea și plăcerea e viața atâtor prinți!

Cărarea vieții noastre ,se-mprăstie în pustiu
sub tei de primăvară pierduți în infinit
ai adormit în iarnă ,luceafăr cenușiu
călăuzind lumină pierdută-n asfințit!

E iarnă peste lume ,e ceață peste noi
se-ntorc din nemurire argați și puri flăcăi
să facă plaiul nostru pierdut în mari nevoi
se-ntoarce anarhia cu purele văpăi?...

Tribut am dat vieții, de-atâția mii de ani
vom da tribut speranței ce zboară printre noi
vom fi poporul jertfei ,zburând cum pelicani
osânda ne e rostul ...pierdută în nevoi!

În utopia caldă ce curge -ntr-un izvor
pe râul vechi ce duce istorii și adevăr
prevezi o altă soartă ,când n-ai un viitor
te pierzi în visul Evei, în florile de măr!

Autor: Lucian Tătar

14 ian 2017